

NIEUWSBRIEF januari 2022

Een nieuw jaar! Het afgelopen jaar was voor niemand gemakkelijk. Ook in Oeganda waren de omstandigheden heel moeilijk. Desondanks hebben alle activiteiten in het kader van onze projecten min of meer gewoon kunnen doorgaan, en dat stemt ons dankbaar. Ook in het komende jaar blijven we de inwoners van Ndegeya helpen zoveel we kunnen. We wensen allen daar, en ook u hier, een prachtig 2022, met de energie en de moed om, ondanks de wereldwijde problemen, steeds weer steentjes in de vijver te gooien.

Oeganda, onderwijs en covid

In Oeganda waren in 2021 voor het tweede jaar achtereen alle scholen dicht, en de overheid legde opnieuw strenge maatregelen op in het kader van covid.

Zoals we u in eerdere nieuwsbrieven vertelden, koesterde de bevolking aanvankelijk nogal wat wantrouwen jegens de vaccinaties. Nu men gezien heeft dat belangrijke mensen het vaccin nemen, is het wantrouwen afgenomen. Vanaf 12 jaar kan men gevaccineerd worden, en de mate waarin dat gebeurt is de laatste tijd toegenomen.

Op veel plaatsen hangen spandoeken om mensen te motiveren hun prik te gaan halen.

In Oeganda zijn net als hier de vaccinaties gratis.

Wij zijn blij dat ons team inmiddels gevaccineerd is en veel inwoners van Ndegeya hun prik ook al gehad hebben.

President Museveni heeft enige tijd geleden toegezegd dat als op oudejaarsdag 5 miljoen Oegandezen gevaccineerd zouden zijn, de samenleving en de scholen weer open zouden gaan. Dit bleek het geval te zijn en per 10 januari zijn de scholen dus weer open. Anders dan in Nederland hebben de kinderen uit ons project en ook de meeste andere kinderen in Oeganda, bij gebrek aan middelen thuis, helemaal geen les gehad. Nergens ter wereld heeft zo'n lange schoolsluiting plaatsgevonden als in Oeganda.

Alle leerlingen schuiven één klas op. Hoewel de achterstand dus bijna twee jaar is, is toch gekozen voor bevordering met een jaar. Dit zou te maken kunnen hebben met het feit dat verschillende keren het plan was om de scholen te heropenen; elk van die keren moesten voor alle kinderen fees (schoolgeld) en requirements (benodigdheden zoals schriften, toiletpapier, bezems, tandpasta) ingebracht worden. Het geld wordt niet teruggegeven en de spullen zijn er niet meer....

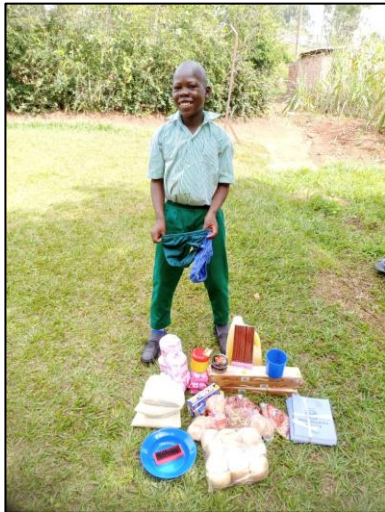

De bevordering met een jaar lijkt een doekje voor het bloeden van de verdwenen middelen. Apollo heeft met de scholen gesproken over een (gedeeltelijke) teruggave van het betaalde schoolgeld en de benodigdheden, maar hij ving op alle scholen bot. Ook landelijk is dit een groot probleem. Veel ouders hebben hierover geklaagd bij de overheid, maar er wordt geen geld teruggegeven. Het gevolg is dat veel ouders hun kinderen nu niet naar school durven te sturen, omdat ze bang zijn weer veel geld kwijt te raken wanneer er een nieuwe lockdown komt. De president heeft nu beloofd dat de scholen niet meer gesloten zullen worden tijdens deze pandemie, tenzij er meer dan 5.000.000 Oegandezen besmet zijn.

En gezien het testbeleid in Oeganda vermoeden we dat die 5.000.000-grens waarschijnlijk (gelukkig) niet gehaald zal worden. We vertrouwen er dus op dat dit keer alle scholen open zullen blijven.

Op maandag 10 januari zijn achttien kinderen uit ons project weer naar school gegaan. Ze stonden te popelen!

Rayan

Rehema

Daniel

De kliniek

Ook in Oeganda zien we een toename van de omikron-variant, maar Michael, onze verpleegkundige, vertelde dat hij de volgende golf met vertrouwen tegemoet ziet: de kliniek is goed geoutilleerd, heeft een goed laboratorium, duidelijke protocollen en korte lijnen met ziekenhuizen in de buurt. Het team is uitstekend voorbereid op eventuele uitbraken. Er werkt momenteel een vrijwilliger in de kliniek, een studiegenoot van Michael. Het is een verpleegkundige die graag ervaring wil opdoen, omdat hij met zijn ouders van plan is zelf een kliniek te gaan opzetten in de binnenlanden. Michael en hij doen ook samen huisbezoeken bij patiënten die thuis verpleegd worden.

Als bestuur zijn we nog altijd erg blij met Michael. Hij is deskundig, doortastend, denkt verder en onderzoekt. Deze maand, nu alles weer open gaat, verwachten we eindelijk zijn registratie als verpleegkundige,. Dan wordt hij formeel eindverantwoordelijk en senior verpleegkundige Kakande treedt dan wat terug in uren.

In november heeft Michael al wel zijn diploma mogen ontvangen. Hierop heeft hij ook een jaar moeten wachten, maar de mooie plechtigheid heeft dat helemaal goedge maakt!

Joanne's Library en Joanne's Children Corner

Joanne's Library mag ook weer open.

Innocent is tijdens de sluiting wel af en toe met kleine groepjes verder gegaan en de uitlending is ook doorgegaan, maar het gewone ritme was eruit.

We zijn blij dat de kinderen nu weer structureel in de library terecht kunnen.

Ook Joanne's Children Corner, de dagopvang voor kinderen met een beperking, gaat weer van start. Het aantal kinderen dat vaste bezoeker is, is wel afgenomen: Rehema gaat nu naar school en Yiga en Allon zijn overleden, dus alleen Diana en Charity komen weer. Het is voor Diana en Charity lastig om naar Joanne's Children Corner te komen, omdat de meeste bodadivers (brommertaxi-chauffeurs) hen niet willen vervoeren in verband met hun ernstige geestelijke en lichamelijke beperkingen. Een tijdje geleden zijn beide meisjes van de brommer gevallen en ze hadden flinke verwondingen. Normaal gesproken gaat Jane ze ophalen, maar door de corona-maatregelen was het niet toegestaan voor een boda-driver om drie passagiers te vervoeren. Jane is wel steeds naar hun huis gegaan, heeft eten gebracht, oefeningen met ze gedaan en met ze gespeeld.

Allon, de ernstig spastische jongen over wie we in eerdere nieuwsbrieven bericht hebben, was in het najaar opeens weg. Hij bleek door zijn vader te zijn opgehaald. Zijn oma, die hem al die jaren zo liefdevol verzorgd heeft, was heel verdrietig. Recent ontvingen we het bericht dat Allon is overleden. Jane vertelde dat hij verwaarloosd werd, slecht verzorgd was en leed aan ondervoeding.

Allon heeft helaas maar kort in ons programma gezeten, maar we zullen ons hem herinneren als de vriendelijke jongen met de glimlach van oor tot oor.

Kerst: een kofferbak vol kippen en een tak met ballonnen

Zoals elk jaar zijn Apollo en zijn team weer uitgebreid op pad geweest met de kerstpakketten (een levende kip, matoke en rijst). We konden weer 70 gezinnen verblijden met heerlijk eten. Apollo bezoekt ze allemaal op één dag, de dag voor Kerst, omdat niemand een koelkast heeft en een geslachte kip zo snel mogelijk klaargemaakt en opgegeten moet worden. Ook dit jaar werd hij daarbij geholpen door onze chauffeur Henry, die een groot aantal levende kippen in zijn kofferbak vervoerde.

Helaas lag toen hij de kofferbak dichtsloeg zijn autosleutel er ook in... Zijn vrouw bracht uitkomst door met de reservesleutel naar hem toe te komen.

Net als overal in de wereld zijn er ook in Oeganda kerstversieringen, ook al moet men daar op een andere manier creatief zijn dan wij om er iets moois van te maken. Zo had Phionah als kerstboom een tak met ballonnen!

Kinderen voor kinderen

We hoorden van een Nederlands gezin dat een gesprek had over de toestand in de wereld. Er is zoveel narigheid, maar we kunnen toch wel iets doen? De kinderen wilden iets doen voor de kinderen in Ndegeya. "Maar géén kippen die opgegeten worden!" Met elkaar hebben ze gekozen voor matrassen, dekens en lakens. Aan matrassen is echt behoefte: veel kinderen (en volwassenen) liggen op plastic zeiltjes of een dun laagje schuimrubber. Dankzij deze kinderen kunnen zeven mensen nu veel comfortabeler en gezonder slapen.

Latrines

De bouw van latrines is een van de meest duurzame investeringen van ons project. We hebben er al 38 laten bouwen en zien dat het aantal ziektes dat door slechte sanitaire omstandigheden veroorzaakt wordt sterk is afgenomen.

Na een bestuurlijke herindeling valt Ndegeya nu onder Masaka City. Het gemeentebestuur heeft besloten dat wie geen latrine heeft niet in zijn huis mag blijven wonen en moet vertrekken. Dat dreigde te gebeuren met een gezin in Ndegeya, maar gelukkig kon Apollo ze vertellen dat de Joanne Foundation een latrine voor ze zou bouwen. Ze zijn heel dankbaar dat ze nu er nu toch kunnen blijven wonen.

Er is dus een grote behoefte aan extra latrines, en daarop spelen we als stichting graag in. We zijn dankbaar voor de donaties die hiervoor gedaan zijn.

Op dit moment zijn er weer twee latrines in aanbouw.

Joanne's Farm

Joanne's Farm loopt goed, maar helaas heerst er nu varkenspest; er is nu één varken overleden. Dat betekent ook dat fokken, wat het plan was, nu riskant is. Kunstmatige inseminatie is heel duur. Dat betekent dus dat er gewacht moet worden tot de pest helemaal voorbij is.

Christopher, de beheerder van Joanne's Farm, vertelde vol trots dat hij intussen de varkens mooi schoon houdt met sopbeurten! Het filmpje dat hij stuurde laat zien dat het varken enorm van dit sopbeurtje genoot. Grappig dat wij in Nederland het juist van belang vinden om de varkens lekker in de modder te laten wroeten....

Het plan is om ook kippen te gaan houden, die de stichting dan kan kopen voor de kerstpakketten. Een mooi economisch principe!

Lastig voor Christopher is dat de buurman met zijn koeien over het land van de farm gaat. De koeien trappen alles plat en eten intussen ook van alles wat ze tegenkomen. Apollo gaat met de buurman praten en vragen of hij een andere route kan nemen. Helpt dat niet, dan zal er een hek om het terrein moeten.

Speculaasactie

Het succes van de speculaasactie wordt jaarlijks groter. Afgelopen najaar zijn 2100 pakjes verkocht, met een netto opbrengst van € 3500,=

Als bestuur van de stichting zijn we erg blij met de winkels die zich hebben ingezet en alle particulieren die hebben gekocht. Vooral bakker Kuipers en zijn vrouw en dochter zijn we erg dankbaar.

Ze doen dit allemaal om niet en hebben toegezegd volgend jaar weer speculaas voor ons te bakken.

Weer aan de slag

Er komt weer een drukke tijd aan voor Apollo en zijn team. Alle kinderen gaan weer naar school. Dat betekent dat Apollo en Jane alle scholen langsgaan, afspraken maken, schoolgeld betalen, benodigdheden aanschaffen en op school afleveren. Toen wij twee jaar geleden in Oeganda op bezoek waren, hebben we ook een dag meegelopen bij de start van een nieuwe schoolperiode: enorme wachtrijen in de brandende zon en veel geduld hebben. Die dag hoefden wij maar acht kinderen naar school te brengen; nu zijn het er achttien op één dag.

Kortom, een enorme klus.

De dozen met tests die we naar Oeganda gestuurd hebben, zijn er nog steeds niet. Apollo was op weg naar het vliegveld in Entebbe om ze op te halen, toen er in Kampala een bomaanslag plaatsvond en hij terug moest. Daarna kwam het er nog niet van. Apollo heeft er nog wel vertrouwen in dat het goed komt, maar ze staan nu al vijf maanden op de luchthaven, en wij beginnen toch wel te twijfelen ...

Ten slotte

Een opmerking van de eindredacteur, buiten verantwoordelijkheid van de stichting:
'Het redigeren van deze nieuwsbrieven is leuk werk, omdat de informatie altijd weer verrassend is. Tegelijk dreig je al het verrassende ook 'gewoon' te gaan vinden: weer nieuwe latrines, nog meer kinderen naar school, waterpompen, een complete kliniek... Ineens kun je je dan realiseren dat hier bergen verzet worden als gevolg van Joannes medemenselijkheid! Haar invloed reikt echt ver. Dat mag nog best eens even weer gezegd worden.'

Dit was het voor deze keer. We zijn blij met uw belangstelling voor de Nieuwsbrief. Uw reacties, zowel direct op de inhoud als meer indirect door uw donaties en giften, dragen heel veel bij aan onze motivatie om in de geest van Joanne dit mooie werk te blijven doen.

Corona of geen corona, de wereld draait door en de stichting ook!

Hartelijk dank!

Voor vragen of opmerkingen kunt u altijd contact met ons opnemen: info@joannefoundation.nl

Voor meer informatie: www.joannefoundation.nl of op Facebook : "Joanne Foundation"

Bankrekening: **NL95RABO 0146 1764 72** t.n.v. Joanne Foundation te Aalten